ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2017/867 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Φεβρουαρίου 2017

για τις κατηγορίες συμφωνιών που προστατεύονται στο πλαίσιο μεταβίβασης εν μέρει περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 76 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ([1]), και ιδίως το άρθρο 76,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ απαιτείται από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν την προστασία ορισμένων κατηγοριών συμφωνιών κατά τη διάρκεια της μεταβίβασης εν μέρει περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση. Η ίδια προστασία απαιτείται όταν μια αρχή εξυγίανσης τροποποιεί αναγκαστικά τους όρους μιας σύμβασης στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος το ίδρυμα υπό εξυγίανση. Η προστασία αυτή αποσκοπεί στην αποφυγή, όταν έχει πραγματοποιηθεί μεταβίβαση εν μέρει ή συμβατική τροποποίηση, του διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που συνδέονται μεταξύ τους δυνάμει των εν λόγω συμφωνιών.

(2) Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της προστασίας αυτής, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν επακριβώς τα είδη συμφωνιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής εκάστης των κατηγοριών που καθορίζονται βάσει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Η καταλληλότερη μέθοδος για τον προσδιορισμό αυτόν είναι η κατάρτιση λεπτομερών κανόνων και ορισμών, επιπλέον εκείνων που καθορίζονται βάσει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Η μέθοδος αυτή είναι προτιμότερη από την κατάρτιση καταλόγου συγκεκριμένων συμφωνιών που μπορούν να συνάπτονται δυνάμει των διαφόρων εθνικών νομοθεσιών των κρατών μελών, αφού ένας τέτοιος κατάλογος θα ήταν δύσκολο να συνταχθεί και θα χρειαζόταν να επικαιροποιείται συνεχώς. Ως εκ τούτου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διευκρινίσει και να περιορίσει, όπου είναι αναγκαίο, το πεδίο εφαρμογής των διαφόρων μορφών προστασίας που προβλέπονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ για κάθε κατηγορία συμφωνιών.

(3) Οι διάφορες κατηγορίες συμφωνιών που προβλέπονται στο άρθρο 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ περιγράφονται λεπτομερώς σε ποικίλους βαθμούς: ορισμένες κατηγορίες είναι πλήρως καθορισμένες, ενώ άλλες προσδιορίζονται με πιο ασαφείς όρους. Εξάλλου, ορισμένες κατηγορίες αναφέρονται σε ένα είδος συμβατικής σχέσης και υποχρέωσης ή σε περιορισμένο σύνολο συμβατικών σχέσεων και υποχρεώσεων, ενώ άλλες καλύπτουν μεγαλύτερο αριθμό και ανοικτό φάσμα συμβατικών υποχρεώσεων, συναλλαγών και σχέσεων. Αυτή η τελευταία ομάδα κατηγοριών θα μπορούσε ενδεχομένως να περιλαμβάνει όλες τις νομικές και συμβατικές σχέσεις μεταξύ ενός ιδρύματος και ενός ή περισσοτέρων αντισυμβαλλομένων του. Εάν οι εν λόγω κατηγορίες συμφωνιών προστατεύονταν πλήρως, οι αρχές εξυγίανσης δύσκολα θα μπορούσαν να πραγματοποιήσουν μεταβιβάσεις εν μέρει, και ενδεχομένως θα τους ήταν αδύνατο. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να αποφευχθεί η υπερβολική προστασία που θα μπορούσε ενδεχομένως να επεκταθεί ώστε να καλύψει όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταξύ ενός ιδρύματος και των αντισυμβαλλομένων του.

(4) Ορισμένες κατηγορίες προστατευόμενων συμφωνιών έχουν ευρύτερο ορισμό στην οδηγία 2014/59/ΕΕ. Προκειμένου να ενισχυθεί η βεβαιότητα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, ιδίως όσον αφορά συμφωνίες εγγυοδοσίας, συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού (set-off) και (καθαρού) συμψηφισμού (netting) και συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης, αυτές οι κατηγορίες θα πρέπει να εξειδικευτούν περαιτέρω. Ο παρών κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει

([1]) ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190.

τις αρχές εξυγίανσης να εξειδικεύουν περαιτέρω στις μεταβιβάσεις εν μέρει αυτά τα είδη συμφωνιών αλληλοσυμψηφισμού/συμψηφισμού που προστατεύονται σε μεμονωμένες μεταβιβάσεις εν μέρει, εφόσον αναγνωρίζονται για σκοπούς μετριασμού του κινδύνου, βάσει των εφαρμοζόμενων κανόνων προληπτικής εποπτείας, και η προστασία, ιδίως μέσω της μη δυνατότητας διαχωρισμού, αποτελεί προϋπόθεση για την εν λόγω αναγνώριση. Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν για αυτή την εκτεταμένη προστασία για μεμονωμένες περιπτώσεις εξυγίανσης.

(5) Οι αντισυμβαλλόμενοι του ιδρύματος μπορούν να συμφωνήσουν για μια λεγόμενη «περισυλλεκτική» συμφωνία αλληλοσυμψηφισμού ή συμφωνία «σκούπα» αλληλοσυμψηφισμού, που θα περιλαμβάνει πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταξύ των μερών. Κατά συνέπεια αυτού του είδους συμφωνίας, οι υποχρεώσεις μεταξύ των μερών θα προστατεύονταν από το ενδεχόμενο να διαχωρίζονται μεταξύ τους. Αυτό θα καθιστούσε ανέφικτη τη διαχείριση της μεταβίβασης εν μέρει όσον αφορά τον εν λόγω αντισυμβαλλόμενο, και γενικά θα έθετε σε κίνδυνο την εφικτότητα του εργαλείου συνολικά, δεδομένου ότι οι αρχές εξυγίανσης μπορεί ακόμη να μην είναι καν σε θέση να αντιληφθούν ποιες υποχρεώσεις καλύπτονται ή δεν καλύπτονται από τις εν λόγω συμφωνίες. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι οι «περισυλλεκτικές» συμφωνίες ή συμφωνίες «σκούπες» (καθαρού) συμψηφισμού και αλληλοσυμψηφισμού, που περιλαμβάνουν πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταξύ των μερών, δεν θα πρέπει να δικαιούνται να αναγνωριστούν ως προστατευόμενες συμφωνίες.

(6) Το άρθρο 80 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ προϋποθέτει ότι κάθε περιορισμός του πεδίου εφαρμογής των ορισμών των προστατευόμενων συμφωνιών, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, δεν θα πρέπει να θίγει τη λειτουργία των συστημάτων διαπραγμάτευσης, εκκαθάρισης και διακανονισμού, στον βαθμό που τα εν λόγω συστήματα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 στοιχείο α) της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]). Επομένως, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να υποχρεούνται να προστατεύουν όλα τα είδη συμφωνιών που αναφέρονται στο άρθρο 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι οποίες συνδέονται με τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου ως κεντρικού αντισυμβαλλομένου (CCP). Αυτό περιλαμβάνει, χωρίς να περιορίζεται αναγκαστικά σε αυτήν, τη δραστηριότητα που καλύπτεται από το κεφάλαιο εκκαθάρισης, σύμφωνα με το άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]).

(7) Το ίδιο ισχύει για τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τα συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων. Δεδομένου ότι οι συμφωνίες συμψηφισμού που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 98/26/ΕΚ προστατεύονται σε περίπτωση αφερεγγυότητας, αυτές θα πρέπει επίσης να προστατεύονται, για λόγους συνέπειας, και βάσει του άρθρου 76 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της προστασίας κατά το άρθρο 76 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, ώστε να καλύπτει όλες τις συμφωνίες με συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων και τις συναφείς τους δραστηριότητες, κατά περίπτωση.

(8) Η ανάγκη για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας που επωφελείται από τις διασφαλίσεις σε ορισμένες περιπτώσεις, βάσει του άρθρου 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, δεν θα πρέπει, εν γένει, να εμποδίζει τις αρχές εξυγίανσης να προστατεύουν όλες τις κατηγορίες συμφωνιών που μπορούν να υπαχθούν σε μία από τις κατηγορίες που περιλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο, και οι οποίες προστατεύονται στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας από τον διαχωρισμό των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των συμφωνιών αυτών βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της οδηγίας 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στο εθνικό δίκαιο ([3]). Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση όπου ένας πιστωτής εξακολουθεί να επωφελείται από τα δικαιώματα που απορρέουν από τη συμφωνία, εκτός αν η όλη συναλλαγή κηρυχθεί άκυρη βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας. Αυτό ισχύει ειδικότερα για τις συμφωνίες εγγυοδοσίας και τις συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού και (καθαρού) συμψηφισμού που προστατεύονται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «Τιτλοποίηση»: η τιτλοποίηση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 61) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]).

2) «Συμφωνίες συμβατικού συμψηφισμού»: οι συμφωνίες συμβατικού συμψηφισμού όπως ορίζονται στο άρθρο 295 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

([1]) Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

([3]) Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125 της 5.5.2001, σ. 15).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

Άρθρο 2

'Οροι σχετικοί με τις συμφωνίες εγγυοδοσίας, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων

Οι συμφωνίες εγγυοδοσίας, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

1) συμφωνίες που ορίζουν εγγυήσεις, προσωπικές εγγυήσεις και εγγυοδοτικές δηλώσεις·

2) υποθήκες και άλλα συμφέροντα εμπραγμάτων ασφαλειών·

3) συναλλαγές δανειοδοσίας τίτλων που δεν συνεπάγονται μεταβίβαση της πλήρους κυριότητας των εξασφαλίσεων, και οι οποίες αφορούν ένα μέρος (τον δανειστή) που δανείζει τίτλους στο άλλο μέρος (τον δανειζόμενο) έναντι αμοιβής ή πληρωμής τόκων και στις οποίες ο δανειζόμενος παρέχει στον δανειστή εξασφαλίσεις για όλη τη διάρκεια του δανείου.

Οι συμφωνίες εγγυοδοσίας αναγνωρίζονται ως συμφωνίες εγγυοδοσίας, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, μόνον εάν τα δικαιώματα ή τα περιουσιακά στοιχεία με τα οποία είναι συνδεδεμένη η συμφωνία παροχής ασφάλειας, ή πρόκειται να συνδεθεί σε περίπτωση γεγονότος αναγκαστικής εκτέλεσης, είναι επαρκώς προσδιορισμένα ή προσδιορίσιμα, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας και το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 3

'Οροι σχετικοί με τις συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού

1. Οι συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού (set-off) που έχουν συναφθεί μεταξύ ενός ιδρύματος και ενός μόνον αντισυμβαλλομένου αναγνωρίζονται ως συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού, που αναφέρονται στο άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, εφόσον αφορούν δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από χρηματοπιστωτικές συμβάσεις ή παράγωγα.

2. Οι συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού (set-off) που έχουν συναφθεί μεταξύ ενός ιδρύματος και ενός ή περισσοτέρων αντισυμβαλλομένων αναγνωρίζονται ως συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού, που αναφέρονται στο άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) σε περιπτώσεις όπου οι συμφωνίες συνδέονται με τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου ως κεντρικού αντισυμβαλλομένου, ιδίως για τη δραστηριότητα που καλύπτεται από κεφάλαιο εκκαθάρισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·

β) σε περιπτώσεις όπου οι συμφωνίες αφορούν δικαιώματα και υποχρεώσεις προς συστήματα, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 98/26/ΕΚ, ή άλλα συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων και συνδέονται με τη δραστηριότητά τους ως συστημάτων πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων.

3. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να αποφασίζουν, σε μεμονωμένες περιπτώσεις, ότι οι συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού (set-off) που έχουν συναφθεί μεταξύ ενός ιδρύματος και ενός ή περισσοτέρων αντισυμβαλλομένων, εφόσον συνδέονται με άλλου είδους δικαιώματα και υποχρεώσεις από ό,τι αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, μπορούν να αναγνωρίζονται ως συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, όταν οι συμφωνίες αναγνωρίζονται για σκοπούς μετριασμού του κινδύνου, βάσει των εφαρμοζόμενων κανόνων προληπτικής εποπτείας, και η προστασία, ιδίως μέσω της μη δυνατότητας διαχωρισμού, αποτελεί προϋπόθεση για την εν λόγω αναγνώριση.

Άρθρο 4

'Οροι σχετικοί με τις συμφωνίες (καθαρού) συμψηφισμού

1. Οι συμφωνίες συμβατικού συμψηφισμού (netting) που έχουν συναφθεί μεταξύ του ιδρύματος και ενός μόνον αντισυμβαλλομένου αναγνωρίζονται ως συμφωνίες συμψηφισμού, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, εφόσον αφορούν δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από χρηματοπιστωτικές συμβάσεις ή παράγωγα.

2. Οι συμφωνίες συμβατικού συμψηφισμού (netting) που έχουν συναφθεί μεταξύ του ιδρύματος και ενός ή περισσοτέρων αντισυμβαλλομένων αναγνωρίζονται ως συμφωνίες συμψηφισμού, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) σε περιπτώσεις όπου οι συμφωνίες συνδέονται με τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου ως κεντρικού αντισυμβαλλομένου, ιδίως για τη δραστηριότητα που καλύπτεται από κεφάλαιο εκκαθάρισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·

β) σε περιπτώσεις όπου οι συμφωνίες αφορούν δικαιώματα και υποχρεώσεις προς συστήματα, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 98/26/ΕΚ, ή άλλα συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων και συνδέονται με τη δραστηριότητά τους ως συστημάτων πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων.

3. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να αποφασίζουν, σε μεμονωμένες περιπτώσεις, ότι οι συμφωνίες συμψηφισμού (netting) που έχουν συναφθεί μεταξύ ενός ιδρύματος και ενός ή περισσοτέρων αντισυμβαλλομένων μπορούν να αναγνωρίζονται ως συμφωνίες συμψηφισμού σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, όταν αναγνωρίζονται για σκοπούς μετριασμού του κινδύνου, βάσει των εφαρμοζόμενων κανόνων προληπτικής εποπτείας, και η προστασία, ιδίως μέσω της μη δυνατότητας διαχωρισμού, αποτελεί προϋπόθεση για την εν λόγω αναγνώριση.

Άρθρο 5

Γενικοί όροι που ισχύουν για τις συμφωνίες εγγυοδοσίας, τις συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού και (καθαρού) συμψηφισμού και τις συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης

1. Τα άρθρα 2, 3 και 4 δεν θίγουν τις ακόλουθες εξουσίες των αρχών εξυγίανσης:

α) να προστατεύουν κάθε είδους συμφωνίες που μπορούν να υπαχθούν σε μία από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ), δ) και στ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και οι οποίες προστατεύονται σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας από ορισμένου ή αορίστου χρόνου διαχωρισμό, αναστολή ή ακύρωση των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που εμπίπτουν στις εν λόγω συμφωνίες βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της οδηγίας 2001/24/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο·

β) να προστατεύουν κάθε είδους συμφωνίες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και οι οποίες προστατεύονται σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας από ορισμένου ή αορίστου χρόνου διαχωρισμό, αναστολή ή ακύρωση των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που εμπίπτουν στις εν λόγω συμφωνίες βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της οδηγίας 2001/24/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο.

2. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν, σε μεμονωμένες περιπτώσεις, να εξαιρούν από την προστασία που παρέχεται από το άρθρο 76 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ συμφωνίες εγγυοδοσίας ή συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού και (καθαρού) συμψηφισμού που σχετίζονται με συμβάσεις που περιλαμβάνουν τυχόν ρήτρα η οποία, σε περίπτωση αθέτησης από πλευράς ενός αντισυμβαλλομένου, επιτρέπει σε συμβαλλόμενο που εκπληρώνει τις υποχρεώσεις να προβαίνει σε περιορισμένες μόνον πληρωμές, ή σε καμία πληρωμή, προς την περιουσία του περιελθόντος σε αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του αντισυμβαλλομένου, ακόμη και αν ο τελευταίος είναι καθαρός πιστωτής.

Άρθρο 6

'Οροι σχετικοί με τις συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των τιτλοποιήσεων και των μέσων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς αντιστάθμισης κινδύνων

1. Οι συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο στ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) τιτλοποιήσεις στις οποίες τα υποκείμενα ανοίγματα έχουν διαιρεθεί σε τμήματα και έχουν μεταβιβαστεί με πλήρη μεταβίβαση τίτλων από τον ισολογισμό του μεταβιβάζοντος, στο ίδρυμα ή την οντότητα υπό εξυγίανση (τιτλοποίηση μέσω πραγματικής πώλησης)·

β) τιτλοποιήσεις μέσω συμβατικών πράξεων, στις οποίες τα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία παραμένουν στον ισολογισμό του ιδρύματος ή της οντότητας υπό εξυγίανση (σύνθετη τιτλοποίηση).

Στις τιτλοποιήσεις μέσω πραγματικής πώλησης, τυχόν ρόλος του μεταβιβάζοντος στη δομή, συμπεριλαμβανομένης της εξυπηρέτησης των δανείων, της παροχής κάθε μορφής προστασίας από κινδύνους ή της παροχής ρευστότητας, θεωρείται υποχρέωση που αποτελεί μέρος των συμφωνιών δομημένης χρηματοδότησης.

Στις σύνθετες τιτλοποιήσεις, η συμφωνία παροχής ασφάλειας θεωρείται δικαίωμα το οποίο αποτελεί μέρος των συμφωνιών δομημένης χρηματοδότησης, μόνον εφόσον συνδέεται με συγκεκριμένα και επαρκώς προσδιορισμένα περιουσιακά στοιχεία ή προσδιορίσιμα στοιχεία σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας και το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο.

2. Οι συμφωνίες οι οποίες συγκροτούν δομή τιτλοποίησης που καλύπτει αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ μεταβιβαζόντων, εκδοτών, θεματοφυλάκων, διαχειριστών, διαχειριστών χρηματικών ροών και αντισυμβαλλομένων συμφωνιών ανταλλαγής και πιστωτικής προστασίας θεωρείται ότι αποτελούν μέρος συμφωνιών δομημένης χρηματοδότησης, εφόσον οι εν λόγω αμοιβαίες σχέσεις συνδέονται άμεσα με τα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία και τις πληρωμές που πρέπει να γίνουν από τα έσοδα που παράγονται από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία προς τους κατόχους των δομημένων μέσων. Οι εν λόγω αμοιβαίες σχέσεις περιλαμβάνουν υποχρεώσεις και δικαιώματα σχετικά με τα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις που προκύπτουν από τα εκδιδόμενα μέσα, και συμφωνίες εγγυοδοσίας, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών σε παράγωγα, που απαιτούνται για τη διατήρηση της ροής των πληρωμών στο πλαίσιο αυτών των υποχρεώσεων.

3. Η παράγραφος 2 δεν θίγει την εξουσία της αρχής εξυγίανσης να αποφασίζει, κρίνοντας κατά περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη τη συγκεκριμένη δομή της συμφωνίας δομημένης χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο στ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ότι άλλες συμφωνίες μεταξύ των μερών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, όπως οι συμφωνίες διαχείρισης δανείων, οι οποίες δεν συνδέονται άμεσα με τα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία και τις πληρωμές που πρέπει να γίνουν, αποτελούν μέρος της εν λόγω συμφωνίας δομημένης χρηματοδότησης.

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Φεβρουαρίου 2017.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER